

HELGA

„Megnézsem?” — erre a kérdésre kell leggyakrabban válaszolni, ha beszámolunk egy-egy filmélményről. A válaszban aztán figyelembe véve

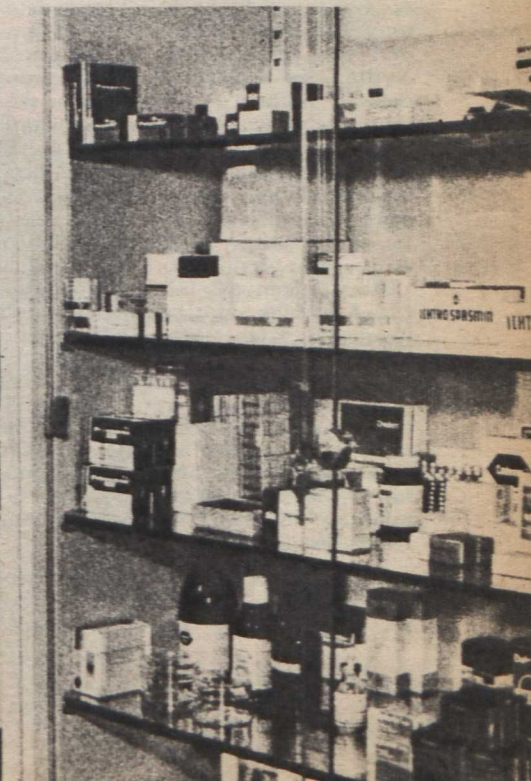
a film jellegét, a kérdező korát, érdeklődési körét, ajánljuk vagy nem ajánljuk a filmet.

Mindenképpen igennel válaszolnék, ha valaki a nyugatnémet Erich F. Bender *Helga* című filmjéről kérdezne meg. De, ha nagyon körültekintő akarok lenni, máris elbizonytalanodom: mert hát kinek is ajánljam ezt a filmet?

Serdülőknék? Nekik feltétlenül, hiszen ahogy az alcím is elárulja, ez a film az emberi élet keletkezéséről szól. De az igazán nekik való és őket érdeklő téma, csak egy kisfilmre elegendő. Fiatal házasoknak? Nekik is érdemes megnézni, mert itt sok mindenről szó van: születésről, születésről, gyermeknevelésről. De ha azazal az igénnyel ülnek be a filmhez, hogy tanácsokat várnak, ők sem kapnak többet, mint amennyit egy rövidfilm ideje engedne. És itt azt hiszem elérkeztünk a film legfontosabb problémájához: túlságosan sok-

A szülés

Helga az orvosnál (Ruth Gassman) ▽

Helga gyermekével

mindennel foglalkozik, mintha maga a rendező sem tudta volna eldönteni, kinek is készíti a filmet.

Helga, ez a csinos, szőke fiatalasszony gyereket vár, s ez örvendetes tény „ürügyn” szól a film az emberi test felépítéséről, működéséről. Nyíltan, és kétségkívül segítőkész szándékkal. Tehát a rendező célja a szexuális felvilágosítás. A témával kapcsolatban igen sok kérdés merül fel. A film talán mindegyikkel próbál foglalkozni, de tulajdon kérdéseire legfeljebb egy oktatófilm szintjén tud felelni. Sajnos, művészfilm is szeretne lenni, s ezért sokféle „intim és kényes” témával foglalkozik. A gyenge sztorihoz kapcsolt felvilágosító jelenetekkel való „szemléltetés” néhol megmosolyogtató. Ezek az erőltetett jelenetek adnak alkalmat arra, hogy mindig új témához nyúljon a rendező. Hiszen ha már megismertük a bájos Helgát, nemcsak a fontos biológiai folyamatokról, a születésszabályozásról tanulunk, sebtiiben kapunk néhány leckét csecsemőgondozásból is.

Mіндеzt viszont mindvégig ízlésesen, őszintén. Talán csak a bevezetés ízetlen. Még mielőtt a főcím

megjelenne, egy riporter faggatja a járókelőket: láttak-e már szülést, meg hogy használtak-e fogamzásgátlót. Feleslegesen és erőltetetten készíttik fel a nézőt arra, hogy most szókimondóak lesznek.

Kifogásaimat félenken írtam le, mert a Helga világsiker. S, ha most az okot keresem, mégis beszélni kell erényeiről. Újat adott azzal, hogy egy csaknem másfélórás film témája olyan felvilágosítómunka, amit gyakran szülők és pedagógusok sem vállalnak. Érdekesek a mikroszkópfelvételek, az embrió fejlődését bemutató filmkockák. Izgalmas, szép és azt hiszem egyedi filmélmény: a szülés. Itt kell megemlíteni a két operatőr, Klaus Werner és Fritz Baader kitűnő munkáját.

Úgy gondolom, ha a rendező legfontosabb mondandójához: a tudományos igényű felvilágosításhoz, érzékenyebben választja meg az összekötő részeket, differenciálja a mondanivalót: a közönségsiker nemcsak a témának, hanem egy szép filmnek is szólna.

GYARMATI KLÁRA